

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
10 λεπτά 10

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ
— ΨΗΦ ΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦ.

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 78

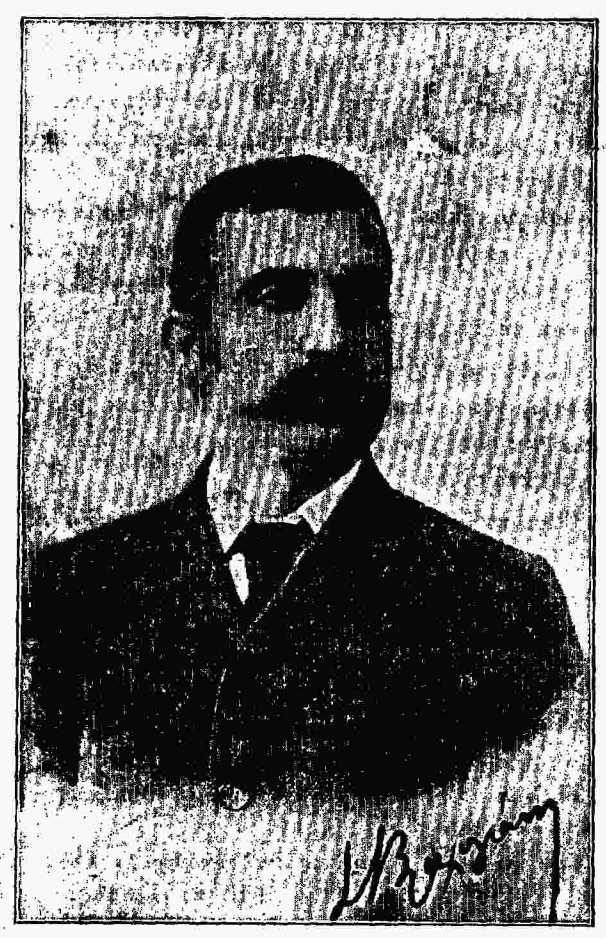
ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ "ΝΟΥΜΑ", Ο ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ Η ΧΛΟΗ

ΤΑ ΡΩΣΣΙΚΑ ΡΟΥΒΛΙΑ

Ίσως είναι κοινοτοπία μπορεί και να ειπωθήκε πολλές φορές. Είναι όμως αλήθεια μεγάλη. Και μια αλήθεια όσες φορές κι αν ειπωθή δεν προστυχαίνει Ποιό; "Οτι μπορούμε να δείξουμε ψεύνη το Φαλμεράρο και όσους άλλους άμφισβήτησαν την καταγωγή μας, μόνον με τις καλίες μας. Τις καλίες μας που είναι όμοιες κι απαράλλαχτες με τις καλίες των σεβαστών μας προγόνων. Θα ειπήτε πως εκείνοι είχαν κι άρετές—τό ξέρω.—Που έμεις δεν τις έχουμε—κι αυτό τό ξέρω.Μά δεν έχει να κάμη. 'Ο βοτανικός, ό φυσιολόγος, ό χημικός, ό ζωολόγος από ένα παραμικρό στοιχείο που θα εύρη κάπου πλανημένο, οδηγείται να μās όνομάση τό είδος. "Ετσι κ' έμās από τά ελατώματά μας μπορεί να οδηγηθή ό παρατηρητής για να μās άπιθώση άσφαλτα και άκοπα στην παλιά μας ρίσα.

Πέρνω παράδειγμα την τελευταία συζήτηση που άνοιχτηκε για τή γλώσσα. Λέω συζήτηση για να μήν προσβάλω τους θερμούς πατριώτες που ξεσπάθωσαν επέρομαχοι τής καθαρεύουσας. "Αν και κάθε άλλο ήταν παρά τέτοια. "Η λέξη κανγās ίσως να ταίριαζε καλύτερα στην προστυχιά της. Και μάλι στα σκυλοκανγās, λυκοκανγās, γυναικοκανγās. Και τό άποτέλεσμα; Να τό χαιρόνται οι κανγατζίδες. Δεν έμεινε στην διαστρεμμένη αντίληψη του όχλου παρά λόγια κούφια και άστοχαστα, τά λόγια προδοσία, άντεθνικός, ρωσικά ρούβλια, κίνδυνος τής πατρίδας, όπως μένουνε σταλαματιές αίμάτων και άφροι και καμμιά κοιτίδα στους κανγάδες που όνόμασα. Βέβαια τίποτε άπ' αυτά δεν έπίστευαν. "Εκαμαν όμως τό σκοπό τους: κερδίσανε τον πόντο τους. Κ' έτσι εφάρνηκαν γνήσια παιδιά των παπούδων τους. Γιατί κ' εκείνοι, οι μακαριτες, τό ίδιο έκαναν. Σέ κάθε ζήτημα που έβγαινε στη μέση, πολιτικό, κοινωνικό, πατριωτικό δεν έπρεπε κανείς να έχη δεύτερη γνώμη. "Αν την έλεγε, βαφτιζότανε προδότης, πουλημένος. Τόρα

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΝΟΥΜΑ"

Γ. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

Μηδιζε, άλλοτε Φιλίππιζε, άλλοτε δεν ξέρω τί. Και—φωνή λαού—δργή Θεού καταπάνω τον. Ούτε γνώμη ούτε άπολογία. Τί κι αν άφησαν ν' άπολογηθή ό Σωκράτης; ή καταδίκη του ήταν άποφασισμένη από πριν. Τί κι αν δικαιολογήθηκαν με άφιλονεικία επιχειρήματα οι δέκα στρατηγοί; "Η θανατική εκτέλεση έγεινε. Τί κι αν ό Αισχύνης έβλεπε πολύ-πολύ μακρότερα κ' έθνικώτερα από τον κοινοθώρη τό Δημοσθένη; 'Ο Αισχύνης έπασχε άργυράγχη. Τά χρήματα κ' οι προδοσίες παίζουνε τό μεγαλύτερο ρόλο

στην τόσο δοξασμένη μά και πολλές φορές μαύρη ιστορία των ζηλευτών προγόνων μας!

Τά ίδια και σήμερα. "Αν δεν είχαμε άνθρωπινώτερο είτε πολυπλοκώτερο δικαστικό σύστημα, ό Ψυχάρης, ό Πάλλης, ό Παλαμās, ό Σωτηριάδης θα είχαν πιη τό κόνειο ή θα παράδερναν στην έξορία. Που να γλυτώσουν από τους τόσους Κέρβερους τής πατριωτικής ιδέας. Τά ρωσικά ρούβλια θα ήταν ό θάνατός τους. "Ανάθεμά τα για ρούβλια! Μέσα στην τόση φτώχεια που μās δέρνει, ήρθαν κι αυτά για να μās χαλάσουν την εθνική ενότητα. Τό καμάρι μας! Μιά την έχουμε και σταυροχεριασμένει την άπενίζουμε νυχτόμερα, σαν τους μοναχούς του Θαβώρ. Και όμως μās τή ζηλεύουνε... Τόρα, αν αληθινά ήρθαν αυτά τά ρούβλια και από που και για ποιδ σκοπό, κανείς από τους τόσους καλαμαράδες μας δεν τό συζήτησε άκόμη. Ούτε από τους μύριους χάχηδες που φιλοκοσμιζούν κάθε συμφεροντάκι τους έκαστε να τό έξετάση. Τό κατάπιε και τό ξαναλέει σαν σκολειταρούδι τό μάθημά του.

"Εγώ βέβαια δε θα ισχυρισθώ ποτέ πως οι καταραμένοι αυτοι μαλλιαροί έχουνε τον ίδιον πατριωτισμό με τον κ. τάδε και με τον κ. δείνα. Ψυχή θα παραδώσω μά ήμέρα και δε θα την φορτώσω με τέτοιο άμάοτημα. Μά θα τρανολαλήσω εδώ πως αν ή Ρωσία εξέδευε τά ρούβλια της για να κάνουν οι μαλλιαροί ό,τι κάνουν, είναι άσφαλτα ό μεγαλύτερος καλοθελητής μας. Δεν ζητεί να κάμη παρά εκείνο που έπρεπε να έχη κάμη μά πατριωτική και αληθινα εθνική Κυβέρνηση. Και αν είναι όρισμένο να ζήση αυτό τό κράτος, θα τό κάμη μόνη της μίιν ήμέρα. Δηλαδή να φωτίση τό λαό μας να τον έλευθερώση από τις άλυσοίδες του δασκαλισμού: να του άποδώση τή γλώσσα του, τα εθνικά του όνειρα, τις άγνές συνήθειες του. "Όλα όσα του πήρε και του έπλαστόγραψε από πλανημένη και άσοφη αντίληψη τόσα χρόνια. Να τον βάλη στον ίδιο δρόμο, τον πλατύ, τό φυσικό του δρόμο και να του ειπή «έμπρός, βάδιζε!» αντί έως τόρα που του φωνάζει «πίσω!» "Αν τό κάνει αυτό ή Ρωσία χαρά σ' έμās! "Όχι να κόψη, παρά να σφιχτοδέση θέλει την εθνική μας ενότητα. Γιατί αν την έχουμε—και βέβαια την έχουμε αυτήν την ενότητα—δεν είναι όχι από τή γλώσσα του σχολείου παρά από την άλλη, τή σπιτίσια, που κλει μέσα της τις παροιμίες, τις παραδόσεις, τά μειωρίσματα, τους πόσαοφ και τά όνειρα, όλη μας τή συνείδηση. Αιτή είναι

